

Oslo European Green Capital: Åpningsseremoni

Rådhushallen, 4. januar 2019 kl. 15.00

(Norsk oversettelse – talen ble fremført på engelsk)

Deres Majestet,

Din kongelige høyhet,

Kommisjonær,

Eksellenser,

ordførere,

Damer og herrer,

Først og fremst, la meg takke Europakommisjonen og juryen for å tildele Oslo tittelen European Green Capital 2019.

Det er en stor ære, og vi vil gjøre vårt beste for å leve opp til forventningene.

Oslo vokser. Flere og flere mennesker flytter hit for å jobbe og bo.

Jeg ble født og har vokst opp i Oslo, og har vært vitne til byens vekst og forvandling fra en provinshovedstad i periferien av Europa til en levende by med mennesker på mer enn 200 nasjonaliteter.

Da jeg var en gutt, bodde vi i et lite trehus i Rodeløkka. Vi hadde en utedo i bakgården og ikke varmt vann.

Det var i løpet av mine barndomsår at den første T-banestasjonen åpnet i Oslo.

Denne byen var egentlig for liten til et metro-system, men politikerne var ambisiøse og fremsynte.

I dag er t-banen og trikkene selve navet i kollektivtransportsystemet.

Som mange andre, flyttet vi ut til de nye forstedene langs t-banen på slutten av 1960-tallet - til en blokk med varmt vann, sentralvarme og toalett.

Etter hvert som nasjonaløkonomien vokste, vokste også folks forbruk.

Privatbiler var symbolet på individuell frihet - og byutvikling ble definert av biler.

Det var åttefelts bilvei her på torget utenfor Rådhuset.

Det var en annen tid. Ingen syntes å bry seg om at byene var forurenset.

Mine onkler jobbet på Oslos skipsverft.

På den tiden spylte de ren kvikksølv rett inn i fjorden.

Havnen ble dominert av skip og trafikk.

Vi måtte reise ut av byen hvis vi skulle bade.

Det var ikke før vi fikk bomringen på plass på 1990-tallet at vi kunne finansiere en tunnel under sentrum, og avlede trafikken.

I dag har havnefronten blitt åpnet for publikum.

Fjorden puster igjen og du kan svømme der du vil.

Nå tar vi nye skritt for å gjøre byen enda grønnere og mer levende.

Oslo er en kompakt by, plassert mellom den grønne skogen og det blå havet.

Denne unike kombinasjonen av ferskvann, vill skog og et hektisk byliv er det jeg elsker mest med Oslo.

Som de fleste byer, har Oslo gått gjennom en enorm utvikling.

I løpet av mitt liv, har byen vokst med mer enn 200 000 innbyggere.

For første gang i historien bor mer enn halvparten av verdens befolkning i byer.

I Europa er tallene enda høyere.

Min generasjon har hatt stor nytte av modernisering og vekst.

Ulempen er at presset på verdens ressurser har nådd sitt bristepunkt.

Nå skaper vår rikdom og vekst klimaendringer, raskt.

Bekjempelse av klimaendringer kan ikke overlates til noen andre, på et annet sted, til en annen tid. Vi må handle - her og nå.

Ingen er bedre rustet til å gjøre disse forandringene enn vi som bor i byene.

Globale klimaendringer er også lokale klimaendringer.

I Oslo er transport årsaken til 60 prosent av alle utslipp.

Ved å gjøre det lettere å bruke offentlig transport, vil færre mennesker være avhengige av privatbiler.

Dette er vinn-vinn.

Ikke bare reduserer vi CO2-utslippene. Vi reduserer også luftforurensning og køer på veiene.

Noen sier at det krever mot å gjøre disse endringene.

Jeg spør: Hvem tør ikke å gjøre disse endringene?

Vi er den første generasjonen som kan se klimaendringer med egne øyne, og sannsynligvis den siste generasjonen som har muligheten til å gjøre noe med det.

Dette krever bred støtte fra offentligheten og næringsliv.

Derfor ønsker vi at Miljøhovedstadsåret 2019 skal mobilisere til det grønne skiftet – til det beste for innbyggerne, for næringslivet og for hele Europa.

Takk for muligheten.

Jeg gleder meg til å komme i gang med Miljøhovedstadsåret.

Tusen takk.